

[Activitats](#)**Activitats: Crònica de Mauthausen**

Enviada per xvalls2 el 18/Mai/2016 - 02:03

Aquest darrer cap de setmana, una delegació manresana formada per alumnes de l'Institut Pius Font i Quer i de l'Institut Lluís de Peguera, més uns quants ciutadans a títol personal, han participat dels actes internacionals de commemoració de l'alliberament del camp de Mauthausen on molts catalans van ser deportats, entre ells una trentena de manresans. El viatge programat en quatre dies, ha completat tots els actes que s'han anat fent durant aquest darrer mes en el projecte Manresa-Mauthausen. L'alumnat ha tingut l'ocasió de visitar el mateix camp de Mauthausen i la famosa pedrera adjacent on van ser explotats molts treballadors presoners.

També es van fer unes visites als túnels d'Ebensee i de Gusen, camps satèl·lits de Mauthausen que servien bàsicament per subministrar armament per l'exèrcit alemany i que alguns d'aquests túnels s'han obert recentment al públic.

En la jornada de participació de totes les delegacions internacionals amb la visita de personalitats de totes les nacionalitats, els manresans vàrem participar amb l'Amical de Mauthausen i altres camps, en els actes d'homenatge, així com també la delegació catalana, representada per l'Adam Casals, representant del Govern de Catalunya a Àustria.

El viatge ha estat molt intens, carregat d'emocions, d'interacció dels joves amb la gent més gran, veure les filles i fills de les víctimes explicar les seves històries als alumnes, l'empatia entre les diverses generacions, el sentit de la justícia, reconeixent el sofriment d'unes persones que van donar la seva vida per defensar els ideals de democràcia i llibertat.

Un dels moments més intensos i emotius fou una llarga conversa que tingueren amb el deportat ucraïnès Igor Malicki, que gràcies a la Karina (alumna d'origen ucraïnès) va poder fer una traducció simultània de les paraules d'aquest supervivent, que als seus 91 anys els va dir entre d'altres coses "que no hi ha països dolents, sinó persones dolentes" i que per viure molt calia seguir 4 normes: *"ser bones persones, no tenir enveges dels altres, ajudar als que ho necessitin i estimar a les persones"*.

Aquest ha estat el 4t any que els dos instituts han participat d'aquests actes d'homenatge i reconeixement de les víctimes del nazisme, en un projecte de ciutat que intenta anar més enllà comptant amb la complicitat d'altres institucions per engegar projectes i idees i també amb el suport econòmic de l'Ajuntament de Manresa, implicat també en aquesta tasca.

Arnau Ballesteros Vilarasau

Al camp sovint t'envaeix un sentiment de culpa per la frivolitat –segurament necessària- amb la qual s'explica la mort de 90.000 persones i l'explotació reiterada de 190.000 persones. Per altre part, em va sorprendre la consciència internacional de tothom tant a l'hora de recordar les víctimes del feixisme com per combatre els moviments xenòfobs i populistes que estan sorgint a l'Europa actual.

Macarena Peñalva Rodríguez

Ha estat una de les millors experiències que he viscut. No sabíem el nivell d'empatia al qual arribaríem, en caminar pel camp de Mauthausen. A més a més, per completar les meves emocions de ràbia i de tristesa, vàrem tenir l'oportunitat de parlar amb el supervivent ucraïnès senyor Igor Malicki; que ens transmeté la seva energia. Aquesta llarga conversa va donar molt sentit a la nostra visita. Finalment donar les gràcies a tothom que ha fet possible el nostre viatge. Estaré sempre agraïda per l'oportunitat que se'ns ha donat.

Clara Sánchez Martínez

Aquest viatge ha estat una experiència inoblidable i única; m'ha agradat molt compartir-la amb totes les persones que han vingut. Un dels moments que sempre recordaré, serà que vaig tenir l'oportunitat de retre l'homenatge a les víctimes, per primer cop, amb la delegació catalana encapçalada pel delegat de la Generalitat a Àustria. També porto al cor la conversa amb el supervivent ucraïnès senyor Igor Malicki. No vull deixar d'esmentar la lectura davant de moltíssima gent en la trobada internacional en el camp de Gusen. Tot aquest viatge m'ha servit per adonar-me'n que a Espanya encara no s'ha reconegut jurídicament totes aquelles persones que van morir a mans dels nazis alemanys. Segurament tampoc ara se'ls reconeixerà.

Clàudia Soler Pujol

Primer de tot volia donar-te les gràcies per donar-me l'oportunitat de viure aquesta experiència, una experiència així és difícil de repetir. Veient fotos i llegint llibres es poden aprendre moltes coses però realment quan ho veus amb els teus propis ulls te'n adones de la realitat que van viure, el fred que van passar, com eren tractats, els crits i les pallisses que rebien, etc i sentir les paraules del supervivent ucraïnès, Igor Malicki, va ser molt emocionant, pell de gallina, mentre ens ho explicava el meu cap projectava imatges de com devia ser tot però realment sembla impossible que això passes.

Mar Martínez Gòdia

En aquet petit i gran viatge, que he tingut la sort de viure, m'ha impactat veure fins on pot arribar la crueltat de l'esser humà, del mal que causaven en aquella càmera dels horrors, caminar el mateix camí que molts feien per anar a morir, enganyats, humiliats, menyspreats... Com si la seva vida no tingués valor. M'enduc uns meravellosos records en especial el de l'Igor, un senyor de 91 anys provinent d'Ukraina que va sobreviure a 4 camps de concentració i exerceix de docent, amb qui vam tenir el plaer de parlar i saber la seva història gràcies a la Karina.

Maria Torras Pérez

El viatge a Mauthausen ha estat un remolí d'emocions. Les preguntes i reflexions que se't plantegen quan travesses els murs del camp, quan poses els peus en una càmera de gas, quan llegeixes el nom de persones que van morir-hi. Aquestes sensacions no es poden reproduir en una aula. Realment una gran experiència que ens ha fet créixer com a persones.

[Els estudiants manresans, frapats al camp de Mauthausen](#)